

Vec T-120/04

Peróxidos Orgánicos, SA
proti
Komisii Európskych spoločenstiev

„Hospodárska súťaž — Kartely — Organické peroxidy — Pokuty — Článok 81 ES —
Nariadenie (EHS) č. 2988/74 — Premlčanie — Dĺžka trvania porušenia —
Rozdelenie dôkazného bremena — Rovnosť zaobchádzania“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (tretia komora) zo 16. novembra 2006 . . . . II - 4446

Abstrakt rozsudku

1. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Právomoci Komisie (Nariadenie Rady č. 2988/74, článok 1 ods. 1)*
2. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Premlčacia lehota v stíhaní — Začiatok plynutia [Nariadenie Rady č. 2988/74, článok 1 ods. 1 písm. b) a článok 1 ods. 2 a článok 2 ods. 1, 2 a 3]*
3. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa konštatuje porušenie (Článok 81 ods. 1 ES)*

4. *Hospodárska súťaž — Kartely — Účast' podniku na protisúťažnej iniciatíve*
5. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa konštatuje porušenie*
(Oznámenie Komisie 96/C 207/04)
6. *Hospodárska súťaž — Pokuty — Posúdenie v závislosti od individuálneho správania podniku*
(Článok 81 ods. 1 ES)

1. Rozhodnutie, ktoré konštatuje porušenie, nepredstavuje sankciu v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 2988/74 o premlčacej lehote v stíhaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy hospodárskej súťaže, a preto sa ho netýka premlčanie stanovené týmto ustanovením. V dôsledku toho nemôže premlčanie právomoci Komisie ukladať pokuty ovplyvniť jej implicitnú právomoc konštatovať porušenie. Výkon tejto implicitnej právomoci prijať rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie, po uplynutí premlčacej doby je však podmienený tým, že Komisia preukáže existenciu oprávneného záujmu na takomto konštatovaní.

nariadenia č. 2988/74 o premlčacej lehote v stíhaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy hospodárskej súťaže, v prípade pokračujúceho alebo opakujúceho sa porušenia je na premlčanie oprávnenia Komisie ukladať pokuty potrebné, aby odo dňa, keď došlo k ukončeniu porušenia, uplynulo päť rokov. Pritom podľa článku 2 ods. 1 uvedeného nariadenia môže byť uvedená doba prerušená akýmkoľvek úkonom, na základe ktorého Komisia pristúpila k predbežnému vyšetrovaniu porušenia, najmä písomnými žiadosťami o informácie, pričom toto prerušenie je účinné odo dňa oznámenia uvedenej žiadosti príjemcovi a v zmysle článku 2 ods. 3 uvedeného nariadenia má za následok, že premlčacia doba začne plynúť od tohto dátumu nanovo.

(pozri bod 18)

2. Pokiaľ ide o premlčanie podľa článku 1 ods. 1 písm. b) a článku 1 ods. 2

V tejto súvislosti prerušenie premlčacej doby v súlade s článkom 2 ods. 1 druhou

vetou nariadenia č. 2988/74 spôsobené doručením žiadosti o informácie podnikom, ktoré sa zúčastnili na poddohode kartelu, platí podľa článku 2 ods. 2 uvedeného nariadenia takisto vo vzťahu k inému podniku ako účastníkovi tej istej poddohody, aj keď tomuto podniku nebola uvedená žiadosť určená.

menšom o dôkazy, ktoré súvisia so skutočnosťami dostatočne blízkymi z hľadiska času tak, aby bolo možné odôvodnene pripustiť, že toto porušenie trvalo neprerušene medzi dvoma konkrétnymi dátumami.

(pozri body 46, 47)

3. Účastníkovi konania alebo orgánu, ktorý sa domáha porušenia súťažných pravidiel, prislúcha predložiť dôkaz, ktorý po právnej stránke dostatočne preukazuje skutkové okolnosti tvoriace porušenie, a podniku, ktorý uplatňuje prostriedok obrany proti konštatovaniu porušenia, prináleží predložiť dôkaz, že podmienky uplatnenia tohto prostriedku obrany sú splnené, a teda v dôsledku toho sa uvedený orgán musí oprieť o iné dôkazné prostriedky.

Dĺžka trvania porušenia je v zmysle článku 81 ods. 1 ES základnou zložkou pojmu porušenie, ktorej dôkazné bremeno zaťažuje v prvom rade Komisiu. V tejto súvislosti sa podľa judikatúry požaduje, aby sa Komisia pri neexistencii dôkazov spôsobilých priamo preukázať dĺžku trvania porušenia opierala prinaj-

Všeobecná zásada, podľa ktorej Komisia musí preukázať všetky základné zložky porušenia, vrátane dĺžky jeho trvania, ktoré môžu mať vplyv na jej konečný záver, pokiaľ ide o závažnosť uvedeného porušenia, nie je spochybnená skutočnosťou, že dotknutý podnik uplatnil prostriedok obrany založený na premlčaní, ktorého dôkazné bremeno zaťažuje v zásade tento podnik. Okrem toho, že tento prostriedok obrany sa nevzťahuje na konštatovanie porušenia, je totiž zjavné, že použitie takéhoto prostriedku nevyhnutne predpokladá, že dĺžka trvania porušenia, ako aj dátum jeho ukončenia boli preukázané. Tieto okolnosti samotné pritom v tejto súvislosti neodôvodňujú prenesenie dôkazného bremena v neprospech dotknutého podniku. Na jednej strane predstavuje dĺžka trvania porušenia, ktorá predpokladá, že je známy dátum jeho ukončenia, jednu zo základných zložiek porušenia, ktorej dôkazné bremeno zaťažuje Komisiu, nezávisle od toho, že napadnutie týchto skutočností je rovnako súčasťou prostriedku obrany založeného na pre-

mlčaní. Na druhej strane je tento záver dôvodný vzhľadom na to, že nepremlčanie vyšetrovania Komisie predstavuje podľa nariadenia č. 2988/74 o premlčacej lehote v stíhaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy hospodárskej súťaže objektívne zákonné kritérium vyplývajúce zo zásady právnej istoty, čo potvrdzuje druhé odôvodnenie preambuly uvedeného nariadenia, a teda podmienku platnosti každého rozhodnutia o uložení sankcie. Komisia je totiž povinná toto nariadenie dodržiavať aj v prípade, že podnik v tejto súvislosti nepoužije prostriedok obrany.

správnym orgánom, vedie k podpore pokračovania v porušení a sťažuje jeho odhalenie, takže takéto schválenie mlčaním môže byť kvalifikované ako spoluúčasť alebo pasívny spôsob účasti na porušení.

(pozri bod 68)

Toto rozdelenie dôkazného bremena sa však môže odlišovať v rozsahu, v akom skutkové okolnosti, ktoré uvádza jeden účastník konania, môžu byť takej povahy, že by druhého účastníka konania zaväzovali predložiť vysvetlenie alebo odôvodnenie, ktorých nepredloženie by umožňovalo dospieť k záveru, že dôkaz bol predložený.

(pozri body 50 — 53)

4. Skutočnosť, že podnik sa verejne nedišancoval od protisúťažnej iniciatívy, na ktorej sa zúčastnil, alebo že ju neoznámil

5. Hoci vo vzťahu k dobrovoľným výpovediam hlavných účastníkov nezákonného kartelu existuje vo všeobecnosti určitá nedôvera vzhľadom na možnosť, že títo účastníci majú tendenciu minimalizovať závažnosť svojej účasti na porušení a maximalizovať závažnosť účasti ostatných, nič to nemení na tom, že tvrdenie, že uvedené výpovede nie sú spoľahlivé, lebo boli urobené s cieľom mať prospech z uplatnenia oznámenia o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov a ich autori mali z tohto dôvodu určitý záujem vypovedať v neprospech ďalších účastníkov kartelu, nezodpovedá vnútornej logike konania, ktoré upravuje oznámenie o spolupráci. Domáhanie sa prospechu z jeho uplatnenia s cieľom zníženia pokuty totiž netvorí nevyhnutne podnet na predloženie skresle-

ných dôkazov, pokiaľ ide o ostatných účastníkov predmetného kartelu. Navyše každý pokus uviesť Komisiu do omylu môže viesť k spochybneniu úprimnosti, ako aj úplnosti spolupráce žiadateľa, a tým ohroziť jeho možnosť mať úplný prospech z oznámenia o spolupráci.

(pozri bod 70)

6. Dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania musí byť v súlade s dodržaním zásady zákonnosti, čo znamená, že nikto nemôže vo svoj prospech uplatňovať protiprávnosť, z ktorej má prospech iná osoba. Prípadná protiprávnosť, ku ktorej došlo voči inému podniku, ktorý nie je účastníkom konania, totiž nemôže súd Spoločenstva priviesť k tomu, aby konšatoval diskrimináciu, a teda protipráv-

nosť vo vzťahu k dotknutému podniku v prebiehajúcom konaní. Takýto prístup by znamenal uznanie zásady „rovnosti zaobchádzania, pokiaľ ide o protiprávnosť“, a viedol by napríklad k tomu, že Komisii by sa uložila povinnosť nezohľadniť dôkazy, ktoré má k dispozícii na účely sankcionovania podniku, ktorý sa dopustil porušenia, ktoré môže byť potrestané, výlučne z dôvodu, že iný podnik, ktorý sa prípadne nachádza v porovnateľnej situácii, sa takejto sankcii protiprávne vyhovel. Okrem toho v prípade, že podnik svojím vlastným konaním porušil článok 81 ods. 1 ES, nemôže sa vyhnúť akejkoľvek sankcii z dôvodu, že iným hospodárskym subjektom nebola uložená pokuta, pokiaľ súd Spoločenstva situáciu týchto hospodárskych subjektov neposudzoval.

(pozri bod 77)